

Kec me na valale . . .

Kec me na valale večar zašpevali,
až še do Ungvara hlasi ozivali.
Hlasi ozivali jak toti orgoni,
nič nebulo krašši každi bou vešeli.

Kec me zašpevali na našej ulici,
ta nam hlasi neslo až na kraj hranici.
Nikda to nebulo ani še nestalo,
bi še na valale večar nešpevalo.

O to še snažime aj mi „Zahorčane“
bi še zachovali zviki aj špevane.
Špevajme špevanki naj hlas všadzi leci,
bi jih pamätali šče aj našo dzeci.

Šejme špevanočki do žemi hliboko,
žebi o nich znali široko daľeko,
šejme špevanočki naj po čaše zidu,
tem našem potomkom co raz po nas pridu.

Vešelo naj budze v Zahore každomu,
ščesca, zdravia, pokoj do každoho domu.
do každoho domu naj še nič nestane,
lem dedičstvo otcov zachovaj nam Pane.